

Film i Glostrup Bio

Medlemsblad for Sofarækken

Nr. 65 - februar 2014

Aktuel instruktør

Charlotte Sachs Bostrup

Det, der forgår mellem mennesker

Se de sidste års medlemsblade på
www.glostrupbio.dk/sofa

Film i Glostrup Bio

Medlemsblad for

Ansvarshavende: *Arne Christensen*

Redaktør: *Holger Pedersen*
redaktionen@glostrupbio.dk

Eget tryk
Oplag: 540

Glostrup Bio

Bryggergårdsvej 2, 2600 Glostrup

Billetter: 4396 0201 og

www.glostrupbio.dk

Biografleder: *Lotte Warming*,
4396 0806 / glostrupbio@glostrupbio.dk

Sofarækken

Formand : *Arne Christensen*,
Højmarksvej 14, 2600 Glostrup
4363 0664 / 4061 7180 (mobil)
formand@glostrupbio.dk

Få et uforpligtende, ugentligt nyhedsbrev som mail
tilmeld dig på www.glostrupbio.dk/nyhedsbreve

3 Formandens klumme

Charlotte Sachs Bostrup

4 I et kønt hus i Hellerup

6 Ny film: Kartellet

- * Historien stod i avisen
- * Bygget over levende modeller
- * Alt er optaget on location

9 Fra Taastrup til Tolbodgade

- * Det begyndte i Taastrup
- * På vej mod scenen
- * Galina Brenaa og Stanislawskij
- * Grundlagde bare lige et teater

13 Filmskuespiller - så længe det varede

14 Manuskriptforfatter

15 Filminstruktør

- * Ungt tema fra start
- * Årene med Regner Grasten
Anja og Viktor
Askepop
Familien Gregersen
Veninder
- * Succesfilmene om Karla
- * Emmy som bedste filminstruktør

19 Kartellet er i kassen - og hvad så nu?

- * Udvikling af nye film
- * Tre generationer laver en bog

20 Det, der forgår mellem mennesker

22 Lise Henriksen - ny i bestyrelsen

24 Kommende film

Glostrup
SHOPPINGCENTER

Formandens klumme

Det er din biograf! *Glostrup Kommune* ejer murstenene og støtter med en bevilling, men det er foreningen *Sofarækken*, der driver biografen. I dette nummer finder du indkaldelse og dagsorden til den ordinære generalforsamling 16. marts. Det vil glæde mig og den øvrige bestyrelse, hvis du som medlem vælger at deltage i generalforsamlingen. Der sker meget i biografen for tiden, og vi har brug for al den opbakning, vi kan få.

Det går op og ned med billetsalget, og 2013 blev ikke noget stort filmår. Det er derfor nødvendigt, at vi udvikler biografens tilbud yderligere. Vi ønsker både at tilføre biografen mere liv og at forbedre indtjeningen. Vi har taget flere initiativer, herunder - med succes - *OperaBio*, og flere idéer er under udvikling.

Vi er flere medlemmer og flere aktive end nogensinde. Det har stor betydning med denne store lokale opbakning.

Som det fremgår til højre, er der hele to frie film for medlemmer på vej. Begge er forpremierer, og i forbindelse med *Kartellet* kan du møde filmens instruktør, som er portrætteret i dette blad.

Tak til *Lars Højmark* (K) for en stor indsats i bestyrelsen og velkommen til *Lise Henriksen* (V).

Vi ses!

Arne Christensen

Søndag 23. februar kl. 16

Forpremiere på

Kartellet

Filmens instruktør

Charlotte Sachs Bostrup

vil komme og fortælle om filmen

Gratis for Sofarækkens medlemmer

FRI FILM FOR MEDLEMMER

Søndag 16. marts

efter generalforsamlingen kl. 13

Forpremiere på

Monica Z

Filmen om Monica Zetterlund

Gratis for Sofarækkens medlemmer

Det, der foregår mellem mennesker

Charlotte Sachs Bostrup

I et kønt hus i Hellerup

Hellerup en regntung formiddag i december. Et stille kvarter med store, kønne og velholdte huse fra skønvirkeperioden op mod forrige århundredeskifte.

I stueetagen i et af husene bor *Charlotte Sachs Bostrup*, og hun har inviteret mig indenfor til dette interview.

Den direkte anledning er, at hun i februar har premiere på en spændende film. Men det er også min hensigt at få lov at fortælle lidt om hendes spændende liv med teater, tv og film indtil nu.

Det seneste nummer af dette blad handlede om *Lars Brygmann*, der levede nogle af sine drengeår i *Glostrup*. *Charlotte* er fra *Taastrup*, og har i sin karriere på forunderlig vis haft meget med *Lars* at gøre.

De blev skuespilleruddannet på den samme, alternative teaterskole, og de var begge med til at grundlægge et lille teater, som eksisterer endnu.

Lars Brygmann er blevet i faget, mens *Charlotte Sachs Bostrup* blev uddannet på *Filmskolen* som manuskriptforfatter, og fandt sit væsentligste virkefelt som instruktør. I disse egenskaber har de begge været med til at skabe filmen *Kartellet*, der har danmarkspremiere 27. februar.

Også i *Glostrup Bio*.

Jeg har taget en bog om biograferne i *Glostrup* med samt en håndfuld tidligere numre af medlemsbladet. I bladene er der interviews med nogen, jeg ved, du kender: Instruktøren *Annette K. Olesen*, produceren *Meta Louise Foldager* og den afgående rektor for *Filmskolen: Poul Nesgaard*.

Og her har vi *Lene Maria Christensen* og *Lars Brygmann*, som begge er med i din nye film.

Det er da ret vildt, at I har jeres egen bog i *Glostrup Bio*! Og der har vi min gode, gamle ven, *Lars*! Haveterrassen der på billedet har han fortalt så meget om. Det er da sjovt, at du kommer som den første og viser mig den. *Annette* og *Meta* kender jeg også rigtig godt. *Poul Nesgaard* kom efter *Henrik Camre*, mens jeg gik på *Filmskolen*.

Hvor er det godt, at du interviewer rigtige filmfolk ind imellem. At det ikke bare er stjernerne og de kendte navne. Det er dejligt, at du også lader os komme til orde. Og så sidder du der med en tidslinje med alt, hvad jeg har lavet – og hvornår! Den vil jeg gerne have en kopi af, for jeg har slet ikke det overblik selv.

Jeg synes din karriere falder sådan lidt i perioder. Først var det moderne teater på små scener. Så kom en lang periode med børn, unge og moderne kvinder.

Vi kommer tilbage til en masse andet du har lavet, men det morer mig alligevel lidt at konstatere, at der nu kommer en film med næsten lutter voksne og meget alvorlige mænd.

Det kan du da godt have ret i! (griner).

Ny film: Kartellet

Historien stod i avisen

Pauli Ryberg, Jacob Lohmann, Frank Thiel, Lars Brygmann, Flemming Enevold, Henrik Prip, Charlotte Sachs Bostrup og Anders W. Berthelsen. Nordisk Film © Martin Dam Kristensen

Du har ud over at instruere selv været med til at lave manuskriptet til denne film. Du er ikke formelt uddannet som instruktør, men derimod som manuskriptforfatter på *Filmskolen*. I dag er du vel mest instruktør?

Det er både-og! Jeg skrev selv mine første to novellefilm samt bl.a. filmen *Veninder* og tv-serien *Outsider*. Ellers har jeg samarbejdet meget tæt med manuskriptforfatterne på de film, jeg har instrueret. Jeg laver ind imellem manuskripter, men jeg har heller ikke spor imod at få et færdigt manuskript eller et delvist færdigt manuskript, som vi kan arbejde videre på sammen.

På *Kartellet* har jeg skrevet manuskriptet sammen med en fotograf, *Henrik Kristensen*, der har fotograferet flere af mine film. Det var faktisk ham, der i *Børsen* fandt en artikel, der handlede om den store kartelsag i byggebranchen. Han syntes, det kunne være spændende at lave en historie om det. *Henrik* er sådan en, der interesserer sig for meget andet end sit håndværk som fotograf.

Så han lavede en masse research på de konkrete sager og kom med et oplæg til en film. Han havde vist været lidt rundt omkring for at høre, om nogen ville lave filmen. Det var der så ikke lige umiddelbart, men da jeg så det oplæg, vidste jeg med det samme, at det var en film, jeg meget gerne ville lave.

Så gik vi til *Nordisk Film*, hvor vi fik en dygtig producer på, *Thomas Heinesen*.

Bygget over levende modeller

Historien er baseret på virkelige hændelser, er det helt ned på personplan?

Ja, den er meget tæt på virkeligheden. Vi har især brugt to kilder, der har fortalt helt ærligt om, hvordan de blev forsøgt presset ind i et kartel. Det er deres historie, vi fortæller, og de kan i hvert fald genkende sig selv i filmen.

En af dem sagde, efter han havde set filmen, at den var blevet ry-stende præcis. Også den måde, det påvirkede ham og hans ægteskab på, er fremstillet rigtigt i filmen. Det var vi jo vældig glade for at få at vide.

Man påtager sig et stort ansvar, når man bevæger sig derud, hvor man fortæller om begivenheder, der virkelig har fundet sted. Også fordi det handler om såkaldt ordentlige mennesker, som i virkeligheden er kriminelle.

Dermed er der altså ikke sagt, at hele byggebranchen er involveret i den slags ting. Der er selvfølgelig masser af dybt hæderlige mennesker derude.

Det har ligget os meget på sinde ikke at overdramatisere eller fordreje det for meget. Men samtidig skal vi jo lave et drama ud af historien og samle det til en fortælling på halvanden time.

Tror du, denne virkelige baggrund bliver dyrket i pressen, når filmen bliver lanceret?

Det tror jeg, at den vil! De to personer har begge sagt, at de gerne vil stille op i pressen og fortælle om det selv. Der vil garanteret komme noget skriveri om det!

Lene Marie Christesen og Anders W. Berthelsen. ↑
Anders W. Berthelsen og Flemming Enevold. ↓
Nordisk Film © Martin Dam Christensen

Alt er optaget on location

En del af filmen foregår på store byggepladser. Det er vel ikke nogen, I har bygget til filmen?

Alle byggepladser i filmen er skam ægte arbejdspladser. I det hele taget er alt optaget *on location*, og der er overhovedet ikke brugt filmstudier. En stor del er optaget i Århus, og der er også lidt fra Sverige og her fra Københavnsområdet.

Vi forsøgte at få lov at filme på de store byggepladser i Århus Havn, men det fik vi ikke lov til. Vi har faktisk mødt en hel del modstand fra byggebranchen. Nogle steder er vi simpelthen blevet jaget væk, mens andre har været fuldstændig åbne og har sagt: "Værsgo, kom indenfor – I kan bare gøre, hvad I vil!".

Det er da lidt skægt, at der er så forskellige indstillinger i branchen til at fortælle denne historie.

Alle indendørsscener er optaget i huse, hvor der til daglig bor almindelige mennesker. På en filmproduktion er der en *location manager*-funktion. De er specialister i at finde de rigtige miljøer til optagelserne. Jeg holder f.eks. et møde med min *location manager* og siger, at vi har brug for et hjem, der er sådan og sådan. Det skal passe til denne slags mennesker, og jeg vil gerne have denne type rum, denne indretning og disse lysforhold.

Så går han i gang med at kigge i sit kartotek og kontakte sit netværk. Nogle gange har han emner i kartoteket, men meget ofte ringer han bare på hos folk. Han kommer så tilbage med billeder og 5-10 forslag. Derpå vælger jeg sammen med min fotograf og min *production designer* de steder, vi finder mest spændende og egnede. Og så tager vi ud og kigger på dem sammen.

Jeg fandt et stillbillede på nettet med de ret unge hovedpersoner i et hjem, hvor man anede en amagerhylde i baggrunden. Det undrede jeg mig lidt over ☺.

Det er nok hjemme hos hans mor og far, skal du se!

© Martin Dam Christensen

Fra Taastrup til Toldbodgade

Det begyndte i Taastrup

Sidst talte jeg med *Lars Brygmann* fra *Glostrup*, og nu med dig fra *Taastrup*. Det er da egentlig et pudsigt tilfælde, at I to, der skulle få så meget med hinanden at gøre senere, begge er fra *Vestegnen*.

Jeg har da også kommet en del i *Glostrup* som ung. Jeg husker ikke lige, at vi har været i *Glostrup Bio*, men det har vi garanteret, *Anne* og jeg.

Det er også sjovt, at der er så mange journalister i din familie. Din far var jo *Steen Bostrup*, den legendariske ”*Mr. News*” på *Tv-avisen*, og din mor, *Jette Sachs*, er også en kendt journalist. Også din lillesøster, *Camilla Sachs Bostrup*, er bl.a. journalist og tv-vært. Det handler alt sammen om at formidle historier til os.

Ja, jeg er i den grad ud af en journalistfamilie! Det må på en eller anden måde også have forekommet mig naturligt med min baggrund, at jeg skulle leve af at formidle historier.

På den anden side ser jeg nu også en stor kontrast mellem det, min familie har lavet, og det, jeg laver. Journalistik handler jo om at formidle en nogenlunde objektiv sandhed, mens jeg bevæger mig i fiktionens verden.

Charlotte, Steen Bostrup og Camilla
© Ekstra Bladet

Mit liv har handlet meget om at skildre menneskelig psykologi, menneskelige følelser og menneskelige relationer. Journalisterne i min familie har jo mere beskæftiget sig med samfund, politik og den slags.

Jeg har fået lov at drømme og lege i en fiktiv verden, men det har betydet meget for mig, at jeg via familien har haft denne tilgang til andre dele af samfundslivet. Jeg har et meget stort samfundsengagement, og det er også en af grundene til, at jeg blev så glad, da *Kartellet* kom til mig.

Jeg vil gerne være med til at fortælle historier om, hvad det er for et samfund, vi skaber rundt om os.

Du havde en ganske almindelig skolegang med samme kreative udfolder som de fleste andre.

Fuldstændigt! Jeg gik på *Tåstrup Private Realskole*. Sang morgensang og bad morgenbøn sammen med alle de andre elever hver dag. Jeg lærte sangbogen udenad – og salmebogen! Det var en lidt gammeldags skole. *Taastrup* er sådan en dejlig blandet by ligesom *Glostrup*. Alle mulige forskellige slags mennesker. Vi boede tæt på landet, og der var marker lige udenfor, hvor vi boede. Der var en slags stationsbystemning i det gamle *Taastrup*. Trygt, hyggeligt og provinsielt og alligevel lidt forstadsagtigt.

Jeg er rigtig glad for at være vokset op sådan et sted.

På vej mod scenen

Da du var 20 begyndte du på teaterskolen *Zarens Hof* hos *Galina Brenaa*. Hvordan kom du i gang med det?

Jeg gik jo i gymnasiet, men var på dette tidspunkt virkelig besluttet på, at jeg ville være skuespiller. Det havde jeg vidst, siden jeg var 9 år, men jeg sagde det ikke til nogen. Det var min hemmelighed helt op i gymnasiet. Jeg syntes, at skuespiller var det mest fantastiske, man kunne være i hele verden.

I familien gik vi meget i teatret, og jeg har altid elsket film. Jeg var klar over, at der skulle talent til for at blive skuespiller, og det var jeg slet ikke sikker på, at jeg havde. Derfor turde jeg ikke sige det til nogen, men jeg prøvede da altid at være med i skolekomedier og den slags.

Dengang var folk mere beskedne, du ved. Dengang gik vi ikke og bralrede op om, hvad vi drømte om.

Inden teaterskolen havde jeg taget en masse kurser. Jeg arbejdede med forskelligt og tjente penge, så jeg kunne betale kurser, f.eks. på *Caféteatrets Dramaskole*. Det var noget med at træne stemme, sang, drama, dans og alt muligt. Det handlede alt sammen om, at jeg forberedte mig på optagelsesprøverne til en teaterskole.

Jeg søgte en enkelt gang ind på *Statens Teaterskole*. Det var virkelig ikke nogen behagelig oplevelse! Hold da op! Jeg ”døde” fuldstændigt. Jeg havde øvet og øvet, og jeg gjorde præcist det, jeg havde øvet. Men der var ikke noget som helst liv i det.

Det var ganske forfærdeligt!

Men så var der som sagt *Caféteatrets Dramaskole*, hvor *Galina Brenaa* underviste. Jeg så *Lars Brygmann* og hans hold til en afslutningsfest, og de spillede helt fantastisk godt. Jeg tabte simpelthen øjne, næse og mund over deres spillestil. Det var så naturligt, og de var i så tæt kontakt med hinanden. De spillede *Shakespeare* ordret, men de sagde teksten så det lød, som om det var noget, de lige fandt på. Det var så levende og så frit.

Det var alt det, jeg gerne ville lære.

Galina Brenaa og Stanislavskij

For både *Lars Brygmann* og du blev russisk-fødte *Galina Brenaa* ligesom den, der satte jer på sporet?

Galina havde set mig spille på mit hold, og hun spurgte mig, om jeg ville med i den teaterskole, som hun netop var ved at starte: *Zarens Hof*. Jeg var så stjernehamrende lykkelig. Jeg kom ind sammen med 12-13 andre, og der fik jeg så min uddannelse som skuespiller. Vi lærte en masse.

Galina underviste efter den såkaldte *Stanislavskij*-metode, og den er stadigvæk rygraden i den måde, jeg arbejder med skuespillere på. Det fantastiske ved *Stanislavskij* er, at han tager udgangspunkt i det menneskelige adfærds natur. Hvad er det, der styrer os? Hvad er det, der bringer os ud i verden, som vi nu engang er? De elementer må være til stede, for at vi kan reproducere ægte liv.

Konstantin Stanislavskij (1863-1938). Tegnet af Valentin Serov.

Når man vil have skuespillere til at præstere noget godt, må man støtte og hjælpe dem til at følge deres egen natur. Man skal arbejde med sin natur og ikke mod den. Når et manuskript er velskrevet, er det meget ofte skuespillerens intuitive oplevelse, der er den rigtige. Det behøver instruktøren ikke pille så meget ved, men hvis en skuespiller har svært ved noget, har jeg nu de redskaber, der skal til, for at hjælpe vedkommende videre.

Naturligvis skal den enkelte skuespillers opfattelse afstemmes med de øvrige. Det er en del af min opgave at vide, hvor vi skal hen, men man behøver ikke altid forklare så meget. Ofte finder de det rigtige frem selv, og så kan instruktøren nøjes med at støtte og justere.

Grundlagde bare lige et teater

Så blev du efter fire år uddannet skuespiller, og derefter grundlagde du sammen med de øvrige elever, herunder *Lars Brygmann*, sådan bare lige jeres eget lille teater.

Da vi havde gennemført uddannelsen, prøvede *Galina* at starte en årgang til, men det lykkedes desværre ikke. Selv om vi var færdige med uddannelsen, var vi slet ikke færdige med hinanden. Vi havde fået opbygget et meget tæt og inspirerende fællesskab i løbet af de fire år, så vi ville rigtig gerne blive ved med at lave teater sammen.

Så vi blev i de små lokaler nede i *Toldbodgade*, og begyndte at søge støtte til at lave teater dernede. Det blev til *Teater Får302*, og det lever jo fortsat efter mere end 25 år. Det er en kæmpe stor glæde at se, at det lille teater har holdt skruen i vandet i så mange år.

Jeg begyndte på teatret som skuespiller, men blev ret hurtigt instruktør for en række forestillinger. Samtidig lavede jeg alt muligt andet andre steder. Det var jo inden stand-up'erne tog over, så det, man grinede af i teatrene dengang, var blandt andet teatersport, improvisation og den slags.

Jeg var med i en lille gruppe sammen med *Lars Brygmann*, *Michel Castenholt*, *Methe Bendix* og andre dygtige improvisatorer.

Vi var fast på *Caféteatret* i forårs- og efterårs-sæsonen, hvor vi om lørdagen kørte noget natcafé. Vi var også på *Husets Teater*, *Bellevue Teatret* og mange andre steder.

Det var jeg ret vild med!

Lars Brygmann, Sidse Babett Knudsen, Charlotte Sachs Bostrup og Michel Castenholt på teater Får302. © Privat foto .

Filmskuespiller – så længe det varede

Første gang man så dig på det store lærred, spillede du gravid dame hos *Erik Clausen* i *Den Store Badedag* (1991).

Det var nok verdens mindste rolle. Jeg havde, så vidt jeg husker, kun én replik – men jeg får skam stadig penge for den. En gang imellem kommer der et par kroner. Jeg er senere kommet til at kende *Erik Clausen* rigtig godt fra vores mangeårige kollegaskab. Vi er begge to med i forbundet *Danske Filminstruktører*, og der møder jeg ham regelmæssigt.

Du var med i nogle tv-serier og kortfilm, men din sidste rolle var vist i *D-dag* (1999/2000). Et kompromisløst eksperiment af de fire oprindelige "dogmebrødre": *Lars von Trier*, *Thomas Vinterberg*, *Kristian Levring* og *Søren Kragh-Jacobsen*. Fire forskellige historier, der blev optaget samtidigt en nytårsaften og sendt dagen efter på fire tv-stationer samtidigt.

Her var du udsat for *von Triers* instruktion. En barsk oplevelse?

Jeg tror, at *Trier* prøvede at gøre det til en barsk oplevelse for mig. Men på en eller anden måde (griner), prellede det vist af på mig. Det var så sjovt at være med i det projekt. Helt kamikazeagtigt! De der dogmedrenge kunne gå på vandet på det tidspunkt, der var ingen grænser for, hvad de kunne få gang i. Tænk, at skulle få fire forskellige historier koordineret ind over en nytårsnat med en masse medvirkende og live-kameraer rundt omkring i byen.

Det var simpelthen så sjovt at være med til.

Jeg havde nogle møder med *Trier* inden optagelserne, hvor vi talte om karakteren, historien og alt det, der skulle ske. Jeg kunne godt mærke, at han prøvede at få mig til at få det dårligt. Han sagde ting, der skulle chokere mig og gøre mig usikker på mig selv. Han ville have mig til at krakelere, og det har jeg da egentlig masser af sympati for. Jeg kan godt se, at *Trier* er god til at få sine skuespillere ned med nakken, så han kan få den der dirrende sårbarhed frem. Problemet var bare, at det ikke kunne lykkes med mig.

Jeg var jo på det tidspunkt lige så meget instruktør som skuespiller, og derfor kunne jeg gennemskue hans taktik. Jeg sad og tænkte: "*Trier, for helvede!*". Jeg prøvede faktisk, om jeg dog ikke kunne komme til at krakelere. Men det kunne jeg altså ikke! Måske var han ikke helt tilfreds med min præstation.

Men jeg havde stor fornøjelse ud af projektet.

Det var sidste gang indtil videre, man så dig som skuespiller.

Det stod klart for mig næsten med det samme, da jeg var blevet uddannet som skuespiller, at det ikke lige var det, jeg ville. Jeg har ikke den helt store glæde af at være inde i en karakter og at se gennem denne karakters øjne. Derimod har jeg en enorm glæde af at stå udenfor og se på alle karaktererne. Hvordan hele puslespillet falder på plads. De mange dimensioner, der er i en produktion med musik, farver, visualitet, rytme, tempo, følelser, spil og det hele.

Jeg savner ikke at spille roller, men jeg har haft det sjovt med at improvisere, som jeg har gjort ret løbende. Jeg har f.eks. lavet tv-satire med *Therese Glahn: Bostrup og Glahn* (TV2 Zulu fra 2001/red.).

*Therese Glahn og Charlotte Sachs Bostrup.
Ofelia Beach ved Skuespilhuset.
Politiken © Ditte Valente*

Manuskriptforfatter

Du valgte at tage manuskript-linjen i 1994-95 på Filmskolen. Der kom du i kløerne på legendariske Mogens Rukow.

Det var ikke noget med at komme i kløerne på ham, men mere at komme ind i hans store varme favn. Han har betydet rigtig meget for mig og alle andre, der var så heldige at blive uddannet i disse år. Han var stærkt medvirkende til at få os til at tænke ægte og personligt omkring film.

Jeg vil give *Mogens Rukow* en stor del af æren for hele den danske filmbranches succes i de sidste par årtier.

Dit første egentlige manuskript som uddannet var til tv-serien *Hjem til Fem* (1995).

Åh, gud ja! Jeg blev faktisk headhuntet lige fra skolen af TV2, der gerne ville lave en såkaldt "sitcom", en morsom tv-serie i hele 26 afsnit. Dengang var tv-serier ikke særligt stærke endnu. Faktisk ville de have mig som hovedforfatter, men vi endte med at være mange om det. Det var svært at sidde med sådan en flok forfattere og på den anden side have en meget stærk ledelse og dramaturgi, der ville noget helt andet, end vi ville. Der var meget stor uenighed mellem ledelsen og forfattergruppen. Jeg havde forstillet mig noget med mere kant – noget meget mere modigt – men vi blev trukket i en retning, hvor det hele skulle være så pænt og ordentligt og almindeligt.

Så jeg gik til sidst min vej!

Filminstruktør

Ungt tema fra start

Din første helt selvstændige opgave som instruktør var novellefilmen: *Fridas Første Gang* (1996). En film om unge mennesker.

Børn og unge blev i de efterfølgende år nærmest et speciale for dig?

Optagelse af *Fridas Første gang*
© Henrik Ploug

Ja, så kom jeg endelig i gang som filminstruktør. Jeg synes, det er meget spændende at arbejde med den aldersgruppe. Jeg holder meget af at være sammen med børn og unge mennesker. Man kan få nogle superdejlige og frie relationer til dem. Det er jo en anden opgave at instruere de unge end at arbejde med erfarne skuespillere. Det, de unge er gode til, er at forstå en situation.

De skal selvfølgelig have lært replikkerne, men derefter er min arbejdsmetode noget i retning af: *"Kender du det: F.eks. hvis der står nogen og snakker om dig? Eller fornemmelsen, når du kom hjem, og der er en mærkelig stemning i huset?"*. Jeg laver på en måde en slags oversættelse for dem, med henblik på at få dem selv til at sætte sig ind i situationen. Det er sådan set det eneste, de har brug for.

Men det kræver meget at finde de rigtige unge under castingen. Jeg har oftest en caster på til at finde nogle egnede, men den endelige udvælgelse foretager jeg selv. Det er kun, når du er tæt på mennesker, at du kan mærke, når det hele fungerer. Jeg skal finde ud af, om de kan tage mod instruktion og sådan noget.

Årene med Regner Grasten

Peter Aalbæk Jensen og Regner Grasten
Politiken © Thomas Sjørup

Så kom du i mange år til at arbejde sammen med filmproducenten *Regner Grasten*, der nok er mere skattet af publikum end af anmelderne. Her fik du lov at lave en række meget populære film, især om børn og unge.

Regner er et meget fint menneske, som er dybt engageret i det, han foretager sig. Han var så frisk at give mig en chance for at komme i gang med at lave spillefilm. Vi havde et rigtig dejligt samarbejde, og han har også været en virkelig ven for mig.

På et tidspunkt blev mit liv rigtig hårdt. Min eksmand gik konkurs med et stort produktionsselskab, og vi fik en ordentlig økonomisk bet. Da var *Regner* simpelthen så sød. Han sagde: *"Hvis du nu laver de her to film for mig, får du et beløb på forhånd, så du kan blive boende i dit hus osv."*. Det var inden, vi overhovedet havde talt om kontrakt. Det var virkelig flot af ham. Han er en super person og en meget dygtig filmand.

Anja og Viktor

Regner Grasten havde haft succes med *Kærlighed ved Første Hik* (1999), der var instrueret af *Tomas Villum Jensen*. Nu ville han gerne have en fortsættelse, som jeg så skulle instruere. Det blev til *Anja & Viktor* (2001) og *Anja Efter Viktor* (2003).

Senere kom der flere film med andre instruktører. Gennem mine to film følger vi de to hovedpersoner fra gymnasiet og ud i arbejdslivet.

Filmene blev en stor succes – ikke mindst blandt de unge.

Askepop

Du var med til at lave *Askepop* (2003), der fik lidt blandede anmeldelser. En film over en succesfuld musical med baggrund i 1950'erne.

Det var så den sidste af de to film, som jeg havde lovet *Regner Grasten* at lave, da han gav mig det store forskud. *Askepop* var som sådan ikke mit projekt. Det var en teaterforestilling, som *Regner* havde lavet, og som han gerne ville have omsat til film.

Den var simpelthen så sjov at lave! Den blev lavet på kun 12 dage på to kæmpestore scener ude i studierne i *Lyngby*. Der var bygget en hel lille verden op på scenerne med milkshakebar, biograf og meget andet. Jeg havde masser af kameraer og lys, der kørte rundt i loftet.

Vi havde røgmaskiner og vindmaskiner – alt! Der var mange dansere, sangere og musikere.

Anja efter Viktor med *Sofie Lassen-Kahlke*,
Robert Hansen og *Mira Wanting*.
Herunder: *Askepop*
© *Lars Høgsted*

Det var sådan totalt kulørt og nostalgisk. Et rigtigt amerikansk *Disney*-univers. Sukret, klistret og sødt og ”bad taste” op over begge ører. Det var så sjovt at lave, men nogle af anmelderne hadede det, for det var naturligvis rigtig dårlig smag på parnasset!

Regner – han elskede det! Jeg kender ikke eneste en pige, der er vokset op i de år, der ikke kan alle sangene fra *Askepop* udenad.

Min datter kan synge dem alle sammen. Jeg har det helt fint med at have lavet den film.

Familien Gregersen

Familien Gregersen (2004) lavede du også for *Regner Grasten*. Den fik også en lidt blandet modtagelse. Jeg har læst *Kristian Kampmanns* romaner, men desværre aldrig set filmen.

Det synes jeg, du skulle se at få gjort! Den er virkelig slet ikke dårlig. Det er en flot film med en masse meget gode skuespillerpræstationer. Nogle meget intense sekvenser. Jeg er stolt af den film, der er et storværk over tre generationer.

Den blev lavet på et ret lavt budget – sådan er vilkårene jo i *Danmark* for at lave film. Den solgte pænt i *Danmark*, selv om den uheldigvis havde premiere samme dag, som tsunamien ramte i 2004.

Veninder

Den hidtil sidste film, du lavede for Regner Grasten var *Veninder* (2005).

Det var også sådan et skægt kamikaze-projekt, som vi optog på ekstremt kort tid. Jeg tror, det tog 12 dage, og den var skrevet som en low-budget film.

Information skrev: "2005 vil ikke gå over i filmhistorien som et stort kvindeår. Kun én ud af 33 danske spillefilm er instrueret af en kvinde, og den enlige svale - Charlotte Sachs Bostrups *Veninder* - er desværre ikke en perle, der sætter den urimelige kønsfordeling i relief".

Charlotte Sachs Bostrup omgivet af "veninderne",
Susanne Storm, Taina Anneli R. Borg, Anne-Grethe Bjarup
Riis og Kaya Brüel
Regner Grasten film © Miclos Szabo

Herregud, det var bare en lille komedie. Den delte anmelderne, men nogle anmeldere skrev, at det var fantastisk at sætte sig ind i biografen og føle sig som en flue på væggen sammen med kvinderne. Den fik f.eks. fem stjerner i *Jyllands-Posten*.

Mange feminister blev sure på mig over den film. De mente, at den ikke gav et retfærdigt billede af, hvad kvinder taler om. Men hele pointen var netop, at filmen skulle vise, hvordan kvinder taler om mænd og sex, når de er sammen. Lidt a la *Sex and the City* og den slags. Det var jo bare for sjov, men det kan mange feminister ikke klare. Man kan jo for pokker ikke lave en film om mænd og sex, hvor kvinderne sidder og snakker om storpolitik!

Jeg oplever ofte, at jeg skal leve op til alle mulige menneskers forventninger. Det er jo aldrig rigtig fint at lave noget, der er sjovt. Komedier bliver meget ofte bedømt for negativt. Men jeg har siddet diskret i en fyldt biografsal og hørt, hvordan man grinede.

Det var det hele værd.

Er der ikke lidt tendens til, at anmelderne bare hader Regner Grastens film på forhånd.

Jo, det er der da! Han må jo ikke både lave den lidt poppede underholdning og de mere seriøse ting. Så kan anmelderne ikke finde ud af, hvilken bås, de skal putte ham i.

Succesfilmene om Karla

Karla-filmene, der er baseret på Renée Toft Simonssens bøger, hedder: *Karlas Kabale* (2007), *Karla og Katrine* (2008) og *Karla og Jonas* (2010). De blev en rigtig stor succes både hos publikum og anmelderne. En af anmelderne skrev f.eks. om den første: "En af de bedste danske børnefilm, der har ramt det danske biografpublikum i meget lang tid".

Dem er jeg også glad for. En producer fra *Nordisk Film* havde henvendt sig til mig, og så blev jeg rigtig glad. Jeg havde lavet en del film med unge, men jeg havde altid drømt om at lave en rigtig børnefilm. Da jeg så havde læst den første bog, var jeg klar over, at det her var lige det, jeg havde ledt efter. Jeg havde mange gange tidligere fået tilbudt at lave børnefilm, men jeg havde hidtil savnet noget dybde og kant i historierne.

Her er der tale om skilsmisseproblemer, alkohol og forsømmelser, og så er det alligevel en optimistisk film.

Elena Arndt-Jensen var bare så god som *Karla*.

Elena Arndt-Jensen i Karla og Jonas (2010).

© David Beking

Herunder er Elena på besøg i Glostrup Filmklub for Børn og Unge i Glostrup Bio (2010).

Kartellet er i kassen – og hvad så nu?

Udvikling af nye film

Hvad skal du i gang med efter *Kartellet*?

Jeg har jo f.eks. også lavet fire afsnit af tv-serien *Dicte*. Der arbejder jeg jo også sammen med *Lars Brygmann*. Der skal snart starte nye optagelser i *Århus*, men vi har ikke fået aftalerne på plads endnu. Vi er ved at finde ud af, om vi kan få det hele til at passe sammen, så jeg kan instruere flere afsnit. Ellers skal jeg skrive på min næste spillefilm, og i det hele taget lave udvikling af filmmanuskripter og lignende arbejde. Den slags kan tage en hulens masse tid.

Hvis man er så heldig at lave en film om året, kan man sagtens leve af det, men det er der jo ingen af os, der kan. Det tager årevis at udvikle et manuskript, og du har ikke tid til at udvikle noget samtidig med, at du optager en anden film. Så vi er nødt til at have nogle huller ind imellem filmene.

Vi kan opnå manuskriptstøtte fra *Filminstituttet*, men denne svarer på ingen måde til den tid, det tager at lave manuskriptet. Det er ikke noget, man kan leve af. Man må simpelthen spare penge sammen til de perioder, hvor man udvikler idéer og manuskripter. Mange af os laver reklamefilm, tv og kortfilm og tjener noget på det. Det har jeg også gjort før, og har skam ikke noget imod det, men jeg har haft så travlt med fiktion de sidste 3-4 år, at der ikke har været tid til det.

Tre generationer laver en bog

Jeg har skrevet en bog sammen med min mor. En rejsebog for børn og deres forældre: *Vi skal til Rom*. Det er et rigtig fedt projekt – et familieprojekt. Min datter laver illustrationer og plancher. Når hun er færdig med det, kommer bogen ud.

Vi har rejst meget med vores forældre, da vi var små, og min mor brugte altid vildt meget tid på at sætte sig ind i det, vi skulle se. Hun kunne altid fortælle op og ned ad stolper om stederne, og hvad der var sket der. På et tidspunkt sagde jeg så til min mor: "*Den viden, du har, må vi altså se at få skrevet ned*".

Så nu har vi skrevet en bog sammen, og den udkommer snart.

Emmy for årets bedste tv-serie

Charlotte Sachs Bostrup har instrueret en hel del afsnit i tv-serier, f.eks. i *Nikolaj & Julie* (2002), *Nynne* (2006), *Outsider* (2012) og *Dicte* (2013).

Hun var sammen med en masse andre en tur i *New York* for at modtage en Emmy for årets bedste tv-serie: *Nikolaj og Julie*. De to første afsnit var instrueret af *Charlotte Sachs Bostrup*, og det var dem der vandt prisen.

Den fornemste tv-pris i verden.

Charlotte, Sofie Gråbøl, Peter Mygind, producer Piv Bernth og hovedforfatter Søren Sveistrup. Berlingske © All Over Press

Det, der foregår mellem mennesker

I et interview har du sagt: *"Jeg går efter at fange tanker i øjnene på personer og fortælle historien i små nuancer. Plot er vigtigt, men det, der interesserer mig specielt meget, er, hvad der foregår ud over det"*.

Mine film er jo ret lavmælte og handler om mennesker, der taler sammen. Der er ikke blevet sprængt biler i luften og den slags i mine film. De store menneskelige dramaer vil jeg selvfølgelig gerne skildre, men ikke så meget det udvendige drama. Men primære interesse er det, der forgår mellem mennesker, men dramaet må gerne kunne forstås i mange lag.

Det optager mig også mere og mere, hvad der foregår i verden. Udviklingen er jo alt sammen noget, som vi mennesker har ansvaret for.

Hvad har vi gang i med vores politiske, finansielle og miljømæssige systemer? Politik på internationalt niveau interesserer mig mere og mere. Herunder den menneskelige mangel på bevidsthed, der gør, at vores adfærd nogle gange bliver så grådig, hensynsløs og egoistisk, at vi får de kæmpestore finansielle og miljømæssige kriser.

Jeg vil gerne være med til at belyse, hvad der foregår i verden, så vi kan forbedre os. Og det er vi nødt til. Ellers går det hele virkelig gruelig galt!

En anmelder har engang skrevet, at dine film uden undtagelse handler om kærlighed.

Det er så ikke rigtigt mere. I hvert fald handler de ikke kun om kærlighed.

Men det har da fyldt rigtig meget i mine film.

Mikrofonen slukkes, og der tages et par billeder mere.

Ud over vores snak er der helt tyst i den smagfulde stue, der er præget af både kreativitet, harmoni og humor. Tæt på baghaven lister S-toget sig lydløst forbi på vej nordpå. Det småregner.

Det har været et privilegium igen at få lov at opleve et kreativt og sympatisk menneske på nært hold.

Og det er en glæde at give noget af oplevelsen videre til *Sofarækkens* medlemmer.

Lise Henriksen

Nyt medlem af Sofarækkens bestyrelse

Lars Højmark udtræder som den ene af kommunalbestyrelsens repræsentanter i *Sofarækkens* bestyrelse. Det er jo en konsekvens af kommunalvalget. Velkommen til dig, **Lise Henriksen** som nyt medlem af *Sofarækkens* bestyrelse. Du er rigtig glotrupper og kendt af mange mennesker fra dit mangeårige foreningsarbejde og som medlem af kommunalbestyrelsen i flere perioder.

Jeg flyttede hertil i 1969 og bor næsten lige overfor biografen. Jeg kommer periodevis meget i biografen og har været medlem af *Sofarækken* lige så længe, som foreningen har eksisteret. Efter at jeg er holdt op med mit arbejde, har jeg ofte brugt *SeniorBio* – og sågar *BabyBio* et par gange, hvis det passede bedre. Det er dejligt at se, at salen så ofte er i brug.

Jeg er uddannet eksportassistent, og har arbejdet som sådan i mange år. Sene-re var jeg ansat i *FOF* i 25 år, de sidste tre år som daglig leder. Jeg har været meget aktiv i det lokale foreningsliv gennem alle årene, ikke mindst som for-mand for *Glostrup Kunstforening* i 33 år.

Nu er jeg pensionist, men samtidig også glad for, at jeg blev valgt til kommunal-bestyrelsen igen. Blandt andet er jeg nu næstformand i Kulturudvalget. Jeg sag-de straks, at hvis det var muligt, ville jeg meget gerne have sæde i *Sofarækkens* bestyrelse. Jeg synes, det er et meget spændende område. Jeg har allerede et fint samarbejde med *Jan Due*, som jeg har siddet i udvalg med i flere omgange. Et samarbejde, jeg formoder, vil fortsætte i bestyrelsen.

I forbindelse med *Kunstforeningen* har jeg flere gange haft et godt samarbejde med biografen, hvor vi har set en film her og er gået over i *Fritidscentret, Café Fri*, for at spise bagefter. Det samarbejde vil jeg gerne fortsætte og udbygge.

Vi vil gerne brede paletten lidt mere ud for at være mere attraktive for erhvervsliv og instituti-oner. Det kunne skaffe os en tiltrængt merindtægt, men de fysiske rammer sætter desværre visse begrænsninger, især hvad angår foyeren.

Det kunne være dejligt at få mere samarbejde med det lokale erhvervsliv. Jeg ved, at det fungerer fint mange steder, men bedst i provinsen. Det er lidt van-skeligt her i *Glostrup*. Erhvervslederne bor ofte andre steder, og jeg ved også fra andre foreninger, at det er meget vanskeligt at få dem til at støtte og spon-sorere foreningslivet i en forstad - som vores by jo også er.

Jeg kan godt se, at biografen ikke har særligt gode muligheder for at tilbyde bespisning i foyeren. Indtil der måske kommer bedre forhold på dette område, vil jeg anbefale, at biografen udbygger samarbejdet med *Café Fri* om bespisning. Der er jo ikke ret langt, og de laver dejlig mad. Folk har såmænd godt af den lille spadseretur, når de har siddet en time eller mere i salen.

Det kunne da også være godt at udvikle yderligere samarbejde med andre foreninger. Den største udfordring her er jo nok, at foreningerne er vant til at få lokalerne stillet gratis til rådighed på biblioteket eller andre steder i kommunen. Men man kan da sagtens forestille sig f.eks. mere samarbejde omkring filmengagementer og koncerter, hvor biografensalen har sin særlige force.

Jeg har med interesse fulgt visionerne om at bygge om, så vi kunne få yderligere en sal og andre faciliteter. Men det kan have lange udsigter. Det vil blive meget dyrt, og samtidig er der jo lige kommet en revideret biograflov, der begrænser kommunens muligheder for at støtte biografdriften.

Vi har en stor lokal opbakning med mange medlemmer og stor støtte omkring vores initiativer, men vi må nok konstatere, at vores kernekunder er at finde i aldersgruppen over 50 år og så blandt børnene. Vi vil gerne være mere attraktive for de unge og for de yngre familier.

Det er da vigtigt at få dette udbygget, så der bliver tradition for, at disse grupper finder det naturligt at gå i den lokale biograf i stedet for at tage ind til byen. Det er da fantastisk, at biografen også har haft så stor succes med opera.

Det har jeg hørt borgerne tale om ude i byen.

Du er jo lige startet i bestyrelsen, så det er vel lidt tidligt at bede dig formulere visioner, og det, du særligt vil satse på.

Jeg er ikke engang startet endnu. Jeg kan derfor ikke sige præcist, hvordan jeg vil prioritere min indflydelse, men jeg vil under alle omstændigheder arbejde hårdt på, at biografen vil bestå. Hvad der skal til, vil jeg sætte mig ind i, når jeg kommer rigtigt i gang med bestyrelsesarbejdet. I øvrigt er jeg meget ked af, at jeg ikke kan komme til generalforsamlingen 16. marts. En generalforsamling er altid spændende, for det er jo her, man hører, hvad der rører sig i foreningen.

Det betyder meget med den folkelige opbakning og de mange aktive. Det er nok biografens største aktiv og det, den skal overleve på.

Det viser, at borgerne ikke vil undvære biografen.

Abonner på vores ugentlige nyhedsbrev. Det er helt uforpligtende, og du kan bestille det på www.glostrupbio.dk/nyhedsbreve. Du finder en masse information og du kan købe eller reservere billetter på www.glostrupbio.dk. Også på Facebook kan du følge os. Endelig kan du snuppe et program i biografen - eller i kasserne udenfor.

Nogle af forårets film

Kartellet, der er omtalt fyldigt i dette nummer, vises 27. februar - 12. marts. Desuden er der snigpremieren for *Sofarækkens* medlemmer 23. marts. Denne dag er billetten gratis for medlemmer, mens modtagere af nyhedsbrevet inviteres med - dog til almindelig billetpris.

Vi har ligeledes snigpremiere for *Sofarækkens* medlemmer på *Monica Z*, der vises efter generalforsamlingen 16. marts. Den kommer også i det almindelige repertoire fra 20. marts. Filmen, der er instrueret af danske *Per Fly*, følger den internationalt berømte svenske jazzsangerinde *Monica Zetterlund* gennem hendes liv, der bød på en stor karriere, men med store op- og nedture.

En anden dame med et dramatisk liv var filstjernen *Grace Kelly*, der døde ved en bilulykke som *Grace af Monaco*. Smukke *Nicole Kidman* er et ret indlysende valg til at fremstille prinsessen. Filmen kommer i april.

Senere i april viser vi *En du Elsker*. *Pernille Fischer Christensen* (bl.a. *En Familie*) har instrueret, og der er så gode navne som *Trine Dyrholm* og *Mikael Persbrandt* på rollelisten. Et stort anlagt internationalt drama om rockmusikeren, der kommer hjem fra USA.

Selv i de Bedste Hjem er en fransk film instrueret af *François Ozon*. Med sort humor beskrives en sekstenårig, begavet forfatterspire og hans forhold til sin skolelærer, der selv er en mislykket forfatter.

Vi kan også glæde os til at se *Kate Winslett* spille en enlig mor, der sammen med sin lille dreng samler en blødende blaffer op, der viser sig at være en eftersøgt morder.

Fra
Metropolitan
New York

9. marts
30. marts
27. april
18. maj
1. juni
22. juni

Rusalka (*Dvorák*)
Fyrst Igor (*Borodin*)
Werther (*Massenet*)
La Bohème (*Puccini*)
Così Fan Tutte (*Mozart*)
Askepot (*Rossini*)

195 kr. inkl. forfriskning i pausen og program